

Het goudkammetje, een kort intermezzo over een mysterieus en voor velen onbekend diertje!

Petra Sonius

Op Hemelvaartsdag vonden we tijdens een strandwandeling verschillende kokertjes van het goudkammetje. Deze zijn goed te herkennen door het verfijnd aan elkaar gekitte flinterdunne laagje zandkorrels in kokervorm. Deze kokertjes zijn zeer kwetsbaar en meestal vind je ze leeg.

Maar deze dag was anders, Astrid Roquas vond een kokertje met inhoud, een levende inhoud! Het goud op de kammetjes deed haar meteen aan de bijna metallic gekleurde “haren” van de fluwelen zeemuis denken die we een aantal maanden eerder gevonden hadden. We twijfelden geen seconde en hebben direct een pot met zeewater gevuld, het goudkammetje er in gedaan en koel gezet. Eenmaal thuis maakte we een klein zeeaquarium, om het te kunnen bestuderen.

Een goudkammetje graaft zich van nature in met de gouden “kam” naar beneden om zo voedingsstoffen uit het zand te “kammen”. We hadden het goudkammetje op zijn natuurlijke manier ingegraven, maar hij groef zichzelf uit. Hierdoor konden we wel heel goed zijn gouden kammetjes zien. Het aquarium water werd elke dag ververs met vers zeewater en er werden diepvries elementen in gedaan om de temperatuur laag te houden, want het waren immers zeer zonnige en vooral warme dagen voor een Noordzee aquarium. Dat het goudkammetje zichzelf uitgroef voorspelde echter niet veel goeds, want twee dagen later kroop hij ineens uit zijn kokertje en nog geen dag later overleed hij. Zonder koker werd het wel heel goed zichtbaar dat hij net als de fluwelen zeemuis behoort tot de borstelwormen!

Het goudkammetje nadat het zichzelf had uitgegraven en de gouden kam duidelijk te zien was.

